

Til alle Folketingets medlemmer

Igen i dag – 22.12.2010 – har jeg hørt om nedskæringer på landets sygehuse, afskedigelser af læger og sygeplejersker, nedlæggelser / lukninger af sengeafsnit og lukninger af små, borgernære sygehuse til medicinske patienter.

Samtidig var jeg i sidste uge vidne til at mine naboer på 82 og 71, hvor den ene lige har fået en ny hofte og den anden en pacemaker (efter 2 hjertestop) får beskeden at: ”Der er 14 dages vente tid på hjælp i hjemmet” !!!!!!!

Med stor forbavselse og vantro, følger jeg samtidig den fortløbende diskussion om det kommende ”Supersygehus” der skal bygges mellem Holstebro og Herning. Et såkaldt ”Supersygehus” der øger afstanden markant for mange borger i området og ikke mindst de mange pårørende til de kommende sengeliggende – langt fra hjemmet.

Jeg må indrømme at ”Jeg forstår det ikke”.

Hvorfor ikke sørge for ”3 x Rigshospitalet” : 1 i Hovedstaden – det eksisterende, 2. Odense Universitetshospital for Fyn og Skejby ved Århus – for hele Jylland. Her kan der så være de dygtige og specialiserede lægeteams, for de

sværeste sygdomme og så en bevarelse/ udbygning af de borgernære hospitaler / sygehuse som allerede eksisterer og virker, med skadestue funktioner, kroniske sygdomme og medicinsk behandlinger.

MEN

Hver gang en dansk politiker – her forstås som regeringsbærende – udtaler sig om spørgsmålet, lyder det som om der bliver sat en plade på grammofonen: ”Vi har aldrig brugt så mange penge på sygehuse og pleje”. ”Vi har aldrig brugt så mange penge i den offentlige sektor.” ”Vi har aldrig brugt så mange penge på folkeskolen og Børne/unge området.”

Jeg må indrømme at ”Jeg forstår det ikke”.

Jeg bor i Viborg. Her er jeg vidner til at der lige er blevet fyret 200 sygeplejersker, og hvor vi har fået at vi at der skal spares 250 millioner i kommunen, samtidig med at et fuldstændig overdådigt, prangende og unødvendigt luksuriøst byggeri af et nyt rådhus er i fuld gang. Efter min mening en torn i øjet på borgerne i Viborg.

Mine spørgsmål er derfor:

1. Hvad bruges de mange penge i den offentlige sektor til, hvis vi samtidig igen og

igen hører om fyringer af sundheds- og pleje personale, forringelser i daginstitutioner og folkeskolen og generelle besparelser for borgerne?

2. Hvorfor fastholdes planerne om 5 ny Supersygehuse, når vi igen og igen hører om fyringer, bekymrede borger og om gamle mennesker – skatteborger gennem et langt liv – ikke kan få hjælp efter 2 meget voldsomme operationer?

3. Hvordan kan det være at Folketinget / regeringen, fastholder at Danmark skal bruge mange milliarder på en bro / tunnel til Tyskland i en tid hvor der fyres læger, sundheds- og plejepersonale og hvor der er voldsom brug for et løft i den danske folkeskole – ikke kun det faglige. Et løft der handler om socialt sammenhæng, bedre adgang til skolelæreren, alm.

Vedligeholdelse – renovering af de toiletter som det blev bestemt skulle renoveres i 2002?

Jeg må indrømme at ”Jeg forstår det ikke”.

Jeg – som borger i Viborg og Danmark – oplever et Danmark og et demokrati, hvor der bliver større og større afstand mellem borger og politikker. Både lokalt, regionalt og landspolitisk. Jeg oplever at alt, alt for mange ting bliver

detailstyret – til mindste detalje – fra Christiansborg – og jeg mærker blandt de mennesker jeg møder hver dag, en afmagt, en politikerlede og resignation der fører til individualisme – ”Mig og mine først” ”Jeg har krav på” – ensomme mennesker og væk fra fællesskaber hvor, mennesker hjælper hinanden, skaber sammenhængskraft og er optaget af andre.

Jeg håber at jeg kan få ordentlige forklaringer på mine 3 spørgsmål og ikke en sang om ”Vi har aldrig brugt så mange penge.....”

Med venlig hilsen

Bue Grunnet, Sparkærvej 3, 8800 Viborg